

Kaksi Tarinaa

Happoradio

Niin se tyttö astui
Huoneeseen ja katsoi
Miestä pitkään hymyillen.

Se näytti komealta,
Kaiken kokeneelta,
Ja sai tytön nauramaan.

Nauru vei sen miehen
Kauemmaksi haudastaan.
Sai veren kiertämään.

Ja kohta yhtä matkaa
Jatkoi kaksi tarinaa.
Ovi huoneen suljettiin.

Liian nuori juuttumaan, liian vanha muuttumaan,
Liian ylpeä itkemään.
Liian nuori maatumaan, liian vanha kulkemaan,
Liian ylpeä huutamaan.
Vuosikausia toisistaan.

Niin se nauru loppui,
Pöly nurkkiin asettui.
Seinät alkoi ahdistaa.

Ja vaikka pieni sänky,
Kaukana kaksi toisistaan
Valvoo laidoillaan.

Ja vain äänet rappukäytävän
Rikkoo hiljaisuuden.
Raskasta hengittää.

Liian nuori juuttumaan, liian vanha muuttumaan,
Liian ylpeä itkemään.
Liian nuori maatumaan, liian vanha kulkemaan,
Liian ylpeä huutamaan.

Ja kun ne katsoo toisiaan, ne istuu hiljaa vaan,
Kaukana toisistaan.
Vuosikausia toisistaan.